

Til §§ 100 og 101. (U. §§ 99 og 102, jfr. Mot. Sp. 204—07 og 212).

Der er ikke fundet Anledning til at optage nogen Bestemmelse om *Bortfald af andre Retsfølger* af den straffbare Handling end Straf ved Død eller Eftergivelse fra den privat forurettedes Side. Derimod er der i § 100 givet Bestemmelser, som er ny i dansk Ret, om Bortfald af nogle af disse Retsfølger, enten naar Strafansvaret er bortfaldet ved *Forældelse* (Stk. 1) eller ved selvstændig *Forældelse* (Stk. 2).

Som en Undtagelse fra Hovedreglen foreslaas det i Udkastets § 99, Stk. 1, at Strafansvarets *Forældelse* ikke skal være til Hinder for, at Retten til offentlige Tjenester eller Hverv frakendes den paagældende. Denne Bestemmelse, der synes at kunne komme til at virke unødigt haardt, har man udeladt i § 100, Stk. 1, idet man formentlig vil kunne nøjes med de almindelige om Afskedigelse fra offentlige Tjenester og Hverv gældende Regler.

Den i § 100, Stk. 2; foreslaaede selvstændige *Forældelse* af de i §§ 68—78 omhandlede Sikkerhedsforanstaltninger er begrundet ved, at det synes urimeligt ved Dom at paabyde Sikkerhedsforanstaltninger saa længe efter, at den Handling, der skulde motivere dem, er begaaet, naar der ikke i Mellemtiden er sket noget, der selvstændig kan begrunde deres Anvendelse. Hvis der foreligger en saa grov *Forbrydelse*, at Strafansvaret ikke vilde være forældet, vil Retten, f. Eks. i det i § 71 nævnte Tilfælde, altid have Adgang til at idømme den almindelige Straf, og dette vil i disse Tilfælde sikkert være naturligere.

Angaaende *Konfiskation* (Forslagets § 80) og *Fortabelse af Arveret* (§ 83) er der ikke optaget nogen Bestemmelse i § 100. Disse Retsfølger af den straffbare Handling vil derfor ikke kunne ophøre ved *Forældelse*.

Med Hensyn til *Forpligtelsen* til at yde *Skadeserstatning* (§ 84) er der givet en særlig *Forældelsesregel* i Forslagets § 101. Paragraffen afgør en hidtil bestaaende *Tvivl* om, hvorvidt den almindelige 20aarige *Forældelse* finder Anvendelse paa de ved straffbare Handlinger begrundede *Erstatningskrav*, forsaavidt der ikke ved Loven om den 5aarige *Forældelse* Nr. 274 af 22. Decbr. 1908 § 1 Nr. 5 er hjemlet en kortere *Forældelsesfrist*.

Til § 102. (U. §§ 100 og 101, jfr. Mot. Sp. 207—10).

I Følge § 81, Stk. 2 sker *Fradømmelsen* af borgerlige Rettigheder for et ved Dommen

bestemt Tidsrum. Ved Udløbet af dette generhverves Rettighederne af sig selv, for saa vidt andet ikke følger af den særlige Lovgivning, jfr. § 81, Stk. 3. Ved Siden heraf er der imidlertid i § 102 givet Regler om *Generhvervelse af de i Medfør af § 81 fortabte borgerlige Rettigheder* uafhængigt af Dommens Bestemmelser ved en særlig dertil sigtende Akt.

I nugældende Ret er Reglerne om *Generhvervelse* af mistede borgerlige Rettigheder — ved en saakaldt *Æresoprejsning* — ikke optaget i Straffeloven, men i selvstændige Love, Lov af 3. April 1868 og Lov Nr. 49 af 14. Marts 1924. Kommissionen har fundet det naturligt, at Straffeloven, ligesom den giver Regler om *Fortabelse* af borgerlige Rettigheder, saaledes ogsaa giver Regler om *Maaden*, hvorpaa disse kan generhverves. I *Modsætning* til gældende Ret, hvorefter *Æresoprejsning* meddeles ved *administrativ Afgørelse*, foreslaar Kommissionen *Afgørelsen* henlagt til *Domstolene*. For at undgaa den Ulempe og den uforholdne *Krænkelse* af den paagældende, som det vilde være, hvis det adskillige Aar efter, at *Lovovertrædelsen* var begaaet, paany skulde publiceres i offentlige Retsmøder, at den paagældende for Aar tilbage havde forbrudt sig, og hvis *Bevisførelsen* for, at han siden da havde ført en hæderlig *Vandel*, skulde ske for aabne Døre, foreslaas der i *Retsplejeloven* optaget en Bestemmelse om, at *Retsforhandlingerne* i disse Tilfælde skal foregaa for *lukkede Døre*.

Justitsministeriet finder ligesom Kommissionen, at de omhandlede Regler hører hjemme i Straffeloven, men maa anse det for bedst stemmende med *Afgørelsernes Karakter* og berettigede Hensyn til den paagældende, at *Bestemmelsen* om *Rettighedernes Generhvervelse* træffes af *Justitsministeren*. Man har ikke stillet Forslag om nogen særlig *Benævnelse* for denne *Rehabilitation*, idet man med Kommissionen er enig i, at *Benævnelsen* »*Æresoprejsning*«, der stadig minder om de gamle *Æresstraffe*, bør forlades, og idet man ikke har kunnet finde noget andet rammende Udtryk. Den af Kommissionen foreslaaede *Benævnelse* »*Oprejsning*« vil efter *Justitsministeriets Formening* ikke kunne anvendes, da dette Udtryk i *Lovsproget* har en ganske anden *Betydning*, jfr. *Retsplejelovens* §§ 662, 3die Stk., 675, 3die Stk., 683 og 687 e m. fl.

Ved *Fastsættelsen* af *Betingelserne* for *Rettighedernes Generhvervelse* har man i det Hele fulgt *Kommissionens Forslag*, dog at man har udeladt *Kravet* om, at *Dom-*